

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: STD Tekstil Limited Sirketi (Istanbul, Turcja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „MOTORTOWN” – zgłoszenie nr 10 351 931

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 września 2014 r. w sprawie R 1960/2013-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalając odwołanie zgłaszającego, potwierdza decyzję Wydziału Sprzeciwów o częściowym uwzględnieniu sprzeciwu B 1 951 774 i częściowej odmowie rejestracji graficznego wspólnotowego znaku towarowego nr 10 351 931 „MOTORTOWN”; oraz
- obciążenie strony lub stron przeciwnych, które przeciwstawią się niniejszej skardze, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 .

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Hassan/Rada

(Sprawa T-790/14)

(2015/C 034/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Samir Hassan (Damaszek, Syria) (przedstawiciel: adwokat L. Pettiti)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE):
 - decyzji wykonawczej Rady 2014/678/WPZiB z dnia 26 września 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii w zakresie, w jakim nazwisko Samira Hassana umieszczono w wykazie zawartym w załączniku do wspomnianej decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
 - rozporządzenia wykonawcze Rady (UE) nr 1013/2014 z dnia 26 września 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim nazwisko Samira Hassana umieszczono w wykazie zawartym w załączniku II do Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- orzeczenie, że skutki aktów, których nieważność stwierdzono, staną się ostateczne;

- naprawienie na podstawie art. 168 TFUE i 340 TFUE szkody poniesionej przez S. Hassana w następstwie przyjęcia wobec niego wyżej wymienionych środków ograniczających i z tego tytułu
- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Rady Unii Europejskiej za poniesioną i przyszłą szkodę majątkową oraz za krzywdę;
- zasądzenie na rzecz S. Hassana kwoty 250 000 EUR miesięcznie, począwszy od dnia 1 września 2011 r. do chwili zadośćuczynienia poniesionej przez niego krzywdzie;
- zasądzenie na rzecz S. Hassana symbolicznej kwoty jednego (1) EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- nakazanie Radzie Unii Europejskiej naprawienia przyszłej szkody materialnej;
- w każdym wypadku obciążenie Rady Unii Europejskiej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczenia się przez Radę oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznej i wynikającego stąd naruszenia przez nią prawa, ponieważ Rada umieściła nazwisko skarżącego w wykazach osób i podmiotów, do których stosują się środki ograniczające, na podstawie twierdzeń niepopartych dowodami w stopniu wymaganym prawem.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa własności i zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności skarżącego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego z powodu bezprawnych środków przyjętych wobec niego przez Radę.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2014 r. – Bensarsa przeciwko Komisji i EIOD

(Sprawa T-791/14)

(2015/C 034/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Skarżący: Faouzi Bensarsa (Abu Zabi, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: adwokat S.A. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 25 lutego 2014 r. przyjętej przez Dyрекcję ds. Bezpieczeństwa;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 października 2014 r. przyjętej w sposób dorozumiany przez EIOD;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niewystarczającego uzasadnienia decyzji Komisji z dnia 25 lutego 2014 r.
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia decyzji EIOD, ponieważ jest ona dorozumiana i jej uzasadnienia nie można wywieść ani z jej kontekstu, ani z decyzji z dnia 25 lutego 2014 r.